

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิงวิชัย ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๘/๒๕๕๑

วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล กับพวก ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ศาลจังหวัดสตูล ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๖๒/๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยปลัดกระทรวงยุติธรรมได้ส่งคำร้องของ นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล จำเลยที่ ๑ ในคดีแพ่ง หมายเลขแดงดังกล่าวมายังศาลรัฐธรรมนูญ ความว่า ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้เป็นโจทก์ฟ้อง นายสรศักดิ์ วรรณันตกุล จำเลยที่ ๑ กับพวก รวม ๔ คน เป็นจำเลย กล่าวหาว่า จำเลยที่ ๑ กับพวก ได้ทำสิ่งปลูกสร้างปิดล้อมที่ดินบริเวณหน้าอาคารสำนักงานของโจทก์สาขาละงู ซึ่งได้ปลูกสร้างในที่ดินมีโฉนดของโจทก์ โดยโจทก์ได้ใช้ที่ดินบริเวณหน้าอาคาร เป็นทางเท้าและลานจอดรถสำหรับผู้มาติดต่อทำธุรกิจกับโจทก์ ขอให้ศาลบังคับจำเลยทั้งสี่รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวให้พ้นจากที่ดินหน้าอาคารของโจทก์และใช้ค่าเสียหาย

ต่อมาโจทก์ได้ถอนฟ้องจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ ศาลจังหวัดสตูลอนุญาตและสั่งจำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ จำเลยที่ ๑ ยื่นคำให้การต่อสู้คดีหลายประการ ศาลจังหวัดสตูลดำเนินกระบวนการพิจารณาสืบพยานโจทก์โดยจำเลยที่ ๑ ไม่สืบพยานแล้ววินิจฉัยว่า ที่ดินพิพาทบริเวณหน้าอาคารของโจทก์เป็นที่ดิน ซึ่งเจ้าของเดิมได้อุทิศให้เป็นที่สาธารณประโยชน์แล้ว แม้จะมีผู้นำไปออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์และโอนให้จำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๑ ก็ไม่อาจได้สิทธิครอบครองเป็นเจ้าของแต่ประการใด จำเลยที่ ๑ จึงไม่มีสิทธิก่อสร้างรั้วลงในที่ดินพิพาทให้เป็นที่กีดขวางหน้าอาคารของโจทก์ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและสิ่งกีดขวางทุกชนิดออกจากที่ดินพิพาท ซึ่งเป็นทางเข้าออกที่ดินและอาคารของโจทก์ โดยให้จำเลยที่ ๑ ใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ฯลฯ

ศาลจังหวัดสตูลมีคำพิพากษาแล้ว จำเลยที่ ๑ ยื่นคำร้องลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ ต่อศาลจังหวัดสตูลว่า ศาลจังหวัดสตูลดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีนี้โดยไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐ และ ๗๐ วรรคสาม กล่าวคือ

๑. ศาลมีคำสั่งยกคำร้องของจำเลยที่ ๑ ที่ขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายเบื้องต้นว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง

๒. ศาลพิพากษาบังคับจำเลยที่ ๑ โดยไม่ฟังคำแถลงโต้แย้งของจำเลยที่ ๑ ว่าฟ้องของโจทก์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๓. ศาลพิพากษาว่าจำเลยที่ ๑ ได้กระทำละเมิดต่อโจทก์ โดยข้อเท็จจริงยังไม่อาจฟังเป็นยุติ ได้ว่าที่พิพาทตามฟ้องโจทก์เป็นที่สาธารณประโยชน์ที่มีผู้นำไปออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์

๔. ที่ศาลจังหวัดสตูลได้สั่งให้จำเลยที่ ๑ ส่งสำเนาคำร้องลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ แก่โจทก์เพื่อทำคำคัดค้านเป็นการตัดสิทธิและเสรีภาพของจำเลยที่ ๑ ที่จะร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเป็นการไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๐ วรรคสาม และมาตรา ๒๖๔

ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ที่จำเลยที่ ๑ ร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญอ้างว่า ศาลจังหวัดสตูลดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๖๒/๒๕๕๑ โดยไม่ส่งคำร้องของจำเลยที่ ๑ หลายฉบับที่ร้องขอให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นในปัญหาข้อกฎหมายว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง ไม่ฟังคำแถลงโต้แย้งของโจทก์ว่าฟ้องโจทก์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษาคดีโดยข้อเท็จจริงยังไม่ฟังเป็นยุติ และสั่งให้ส่งคำร้องของจำเลยที่ ๑ ที่ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแก้โจทก์เพื่อทำคำคัดค้าน นั้น เป็นเรื่องที่จำเลยที่ ๑ กล่าวศาลมิได้ใช้ดุลพินิจดำเนินกระบวนการพิจารณาและพิพากษาคดีโดยชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งจำเลยที่ ๑ จะต้องดำเนินการแก้ไขตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๖ บัญญัติไว้ กล่าวคือ จำเลยจะต้องโต้แย้งคำสั่งศาลต่างๆ ดังกล่าว ซึ่งเป็นคำสั่งในระหว่างพิจารณาไว้ตามมาตรา ๒๒๖ (๒) แล้วใช้สิทธิอุทธรณ์ฎีกาคำสั่งนั้นต่อไปตามกฎหมายหรืออุทธรณ์ฎีกาคำพิพากษาต่อไป จำเลยที่ ๑ ไม่อาจใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญกล่าวอ้างว่าการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของจำเลยที่ ๑ หรือเป็นเรื่องที่กฎหมายมีข้อความขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ เพราะการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความเท่านั้นมิใช่เป็นเรื่องละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น คำร้องของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นกรณีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคสอง ศาลรัฐธรรมนูญไม่ควรรับไว้วินิจฉัย

จึงวินิจฉัยว่า ศาลรัฐธรรมนูญไม่ควรรับคำร้องของจำเลยที่ ๑ ไว้ดำเนินการต่อไป

นายปรีชา เฉลิมวณิชย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ